

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ในอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอาชีพเกษตรกรกรรม และรับจ้าง ที่มีอายุระหว่าง 25-39 ปี จำนวน 394 คน ครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็น 4 ส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ

ส่วนที่ 2. ผลการศึกษาความเสี่ยงหรือแนวโน้มว่าเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3. ผลการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์

ส่วนที่ 4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV กับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์

ผลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เป็นการถอดคำพูดบางส่วนของ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แล้วสรุปผลในแต่ละประเด็น

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	230	58.4
หญิง	164	41.6
อาชีพ		
เกษตรกร	185	47.0
รับจ้าง	209	53.0
ช่วงอายุ		
25-29 ปี	159	40.4
30-34 ปี	133	33.8
35-39 ปี	102	25.9

จากตาราง 1 แสดงถึงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 58.4 ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.0 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 25-29 ปี ร้อยละ 40.4

ผลการศึกษาความเสี่ยงหรือแนวโน้มว่าเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ของกลุ่มตัวอย่าง ผล
ปรากฏดังตาราง

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ของคะแนนความเสี่ยงหรือแนวโน้มว่าเสี่ยง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความ เสี่ยง
1. เวลาดื่มสุรามึนเมา แล้วมีเพศสัมพันธ์มักจะไม่ค่อยใส่ถุงยาง อนามัย	1.76	สูง
2. การใส่ถุงยางแล้วมีความรู้สึกที่ไม่ถึงใจ จึงไม่ค่อยอยากใส่	1.57	สูง
3. ช่องโสเภณี(ทั้งชายและหญิง) คือแหล่งให้ประสบการณ์ทางเพศ	1.47	ต่ำ
4. การใส่ถุงยางอนามัย จะทำให้ลดความพึงพอใจในการร่วมเพศ ลงเป็นอย่างมาก	1.43	ต่ำ
5. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีความปลอดภัยจากโรคเอดส์ สูง	1.27	ต่ำ
6. การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานของชายหญิงทั่วไปเป็นเรื่อง ปกติธรรมดาและปลอดภัยจากการติดเชื้อเอดส์	1.18	ต่ำ
7. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย ๆ ไม่น่าจะเสียหายตรงไหน	1.17	ต่ำ
8. การมีเพศสัมพันธ์กับชายหรือหญิงปกติทั่วไป ที่ไม่ใช่โสเภณี คง ไม่ทำให้ติดเชื้อโรคเอดส์ได้แม้ไม่ใส่ถุงยางอนามัย	1.17	ต่ำ
9. การมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพียงแค่ ครั้งหรือสองครั้ง คงไม่เป็นไร	1.11	ต่ำ
รวม	1.35	ต่ำ

จากตาราง 2 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยความเสี่ยงหรือแนวโน้มว่าเสี่ยง
ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเสี่ยงต่ำ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเสี่ยงต่ำ มีบางข้อที่อยู่ในระดับ
เสี่ยงสูง ได้แก่ประเด็นการดื่มสุรามึนเมา แล้วมีเพศสัมพันธ์มักจะไม่ค่อยใส่ถุงยางอนามัย และ
ประเด็นการใส่ถุงยางอนามัยแล้วมีความรู้สึกที่ไม่ถึงใจ จึงไม่ค่อยอยากใส่

ผลการศึกษา ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคเอดส์และผลกระทบของโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังตาราง 3, 4, 5, 6, และ 7 ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนปัจจัยภายในบุคคล

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. สามีเที่ยวผู้หญิงเป็นเรื่องปกติธรรมดา	1.42	ต่ำ
2. จริง ๆ แล้วโรคเอดส์ไม่มีพิษภัย และอันตรายมากมายอย่างที่คิด	1.37	ต่ำ
3. ลูกที่เกิดจากการดาที่มีเลือดบวกเอดส์ มีโอกาสมากที่จะติดเชื้อจากการดา	1.34	ต่ำ
4. โรคเอดส์ <u>ไม่น่าจะมีจริง</u> การประโคมข่าวเรื่องโรคเอดส์ อาจเป็นแค่เพียงหลอก ๆ เท่านั้น	1.27	ต่ำ
5. การดื่มสุรา ก่อนไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	1.23	ต่ำ
6. การแสดงออกถึงความเห็นอกเห็นใจผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นสิ่งที่พึงกระทำ	1.21	ต่ำ
7. ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงในผับ คาราโอเกะ หรือโสเภณีทั่วไป ต่างก็มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้ทั้งนั้น	1.21	ต่ำ
8. เชื้อเอดส์ <u>ไม่ติดต่อ</u> ทางเลือดโดยเข็มฉีดยา	1.20	ต่ำ
9. ก่อนที่จะตัดสินใจมีบุตร(ตั้งครรภ์) ควรจะเลือดตรวจเอดส์ก่อน	1.09	ต่ำ
รวม	1.26	ต่ำ

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของค่าเฉลี่ยปัจจัยภายในบุคคลอยู่ในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้านปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ ด้านความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ การรับรู้ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัจจัยระหว่างบุคคล

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. สามิพึงมีสิทธิที่จะไปหาความสุขทางเพศกับหญิง โสเภณีได้ กรณีที่ภรรยาไม่สามารถให้ความสุขทางเพศกับสามิได้	1.88	ปานกลาง
2. หากเจอคนที่สงสัยว่าเป็นโรคเอดส์ ควรอยู่ห่าง ๆ ไว้ เพื่อป้องกัน การติดต่อ	1.74	ปานกลาง
3. ถึงแม้ไม่ไปสำส่อนนอกบ้าน โรคเอดส์ก็จะแพร่ระบาดมาถึงใน ครอบครัวเองอยู่ดี	1.55	ปานกลาง
4. ถ้าสามิไปเที่ยวหญิงโสเภณี(โดยไม่ได้ป้องกัน) ควรต้องบอก ภรรยา	1.44	ต่ำ
5. ผู้ติดเชื้อไม่ได้เป็นอันตรายกับใคร ถ้าไม่ไปร่วมเพศหรือใช้เข็ม ฉีดยาร่วมกับเขา	1.35	ต่ำ
6. การบอกให้ภรรยาทราบว่าสามิต้องการใช้ถุงยางอนามัยก่อนร่วม หลับนอนกับภรรยาหลังจากไปมีพฤติกรรมเสี่ยงกับหญิงอื่นมา เป็นความรับผิดชอบของสามิ	1.31	ต่ำ
7. การสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องแก่ลูก ๆ เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อป้องกันการเสี่ยงเรียนรู้ข้อผิดพลาด	1.29	ต่ำ
8. การที่ภรรยาร้องขอให้สามิใช้ถุงยางอนามัย เมื่อไม่แน่ใจในความ เสี่ยงของสามิ พึงเป็นสิทธิของภรรยาที่พึงกระทำได้	1.25	ต่ำ
9. ถ้าหากสามิภรรยามีความซื่อสัตย์ต่อกัน โอกาสที่จะไปเสี่ยงต่อ การติดเชื้อโรคเอดส์ก็น้อยลง	1.17	ต่ำ
รวม	1.44	ต่ำ

จากตาราง 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของค่าเฉลี่ย ปัจจัยระหว่างบุคคลอยู่ในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านปัจจัยระหว่างบุคคล ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นข้อ 1-3 คือประเด็นสามิมีสิทธิที่จะไปหาความสุข

สุขทางเพศกับหญิงโสเภณีได้ ในกรณีที่ภรรยาไม่สามารถให้ความสุขทางเพศกับสามีได้ ประเด็น
เจอบุคคลที่สงสัยว่าเป็นโรคเอดส์ ควรอยู่ห่าง ๆ ไว้ เพื่อป้องกันการติดต่อ และประเด็นถึงแม้ไม่ไปสำ
ส่อนนอกบ้าน โรคเอดส์ก็จะแพร่ระบาดมาถึงในครอบครัวเอง พบว่ามีความเห็นอยู่ในระดับปาน
กลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ของคะแนนเชิงสถาบัน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. การที่สื่อมวลชนประ โคมข่าวเรื่องติดเอดส์จากโสเภณี <u>ไม่มีผล</u> ทำให้ผู้ชายเที่ยวโสเภณีน้อยลง	2.02	ปานกลาง
2. เพียงแค่ถือศีลห้าอย่างเคร่งครัด ก็สามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ แล้วเป็นอย่างดี	1.81	ปานกลาง
3. การที่พระเทศน์เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ให้ประชาชนฟัง บ่อย ๆ นั้นไม่ค่อยน่าเชื่อถือ	1.68	ปานกลาง
4. ถ้าฟังความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่มาจากหน่วยงานภาครัฐที่มีอยู่เพียง พอแล้ว ก็จะป้องกันโรคเอดส์ได้	1.59	ปานกลาง
5. โรงเรียนไม่สมควรรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ เพราะจะทำให้ นักเรียนรู้เรื่องในสิ่งที่ไม่ควรรู้	1.32	ต่ำ
6. สามีภรรยาควรที่จะพูดคุยกันในเรื่องโรคเอดส์บ่อย ๆ เพื่อให้เกิด การกระตุ้นเตือนในการป้องกันโรคเอดส์	1.26	ต่ำ
7. พ่อแม่เป็นผู้ที่มีบทบาทค่อนข้างมาก ในการอบรมสั่งสอนให้ลูก ๆ ไม่ไปสำส่อนทางเพศเสี่ยงต่อโรคเอดส์ได้	1.19	ต่ำ
8. ถ้าทุกคนมีความตระหนัก ช่วยกันสั่งสอนการดำเนินชีวิตที่ถูก ต้องและปลอดภัยแก่เยาวชนปัญหาของโรคเอดส์ก็จะลดลงเป็น อย่างมาก	1.16	ต่ำ
9. การร่วมมือกันในการป้องกันและแก้ปัญหาโรคเอดส์เป็นหน้าที่ ของทุกคนในสังคม	1.12	ต่ำ
รวม	1.46	ต่ำ

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของค่าเฉลี่ย ปัจจัยเชิงสถาบันอยู่ในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านปัจจัยเชิงสถาบัน ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นข้อ 1-4 คือประเด็นสื่อมวลชนประ โคม

ข่าวเรื่องติดเชื้อโรคเอดส์จากโสเภณี ไม่มีผลทำให้ผู้ใช้บริการโสเภณีลดลง ประเด็นการรักษาสิล
ห้าย่างเคร่งครัด สามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ ประเด็นการที่พระเทศน์เกี่ยวกับการป้องกันโรค
เอดส์ให้ฟังบ่อย ๆ นั้นไม่ค่อยน่าเชื่อถือ และประเด็นที่เชื่อว่าความช่วยเหลือต่าง ๆ จากหน่วยงาน
ภาครัฐ ก็เพียงพอแล้วที่จะป้องกันโรคเอดส์ได้ พบว่ามีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัจจัยด้านชุมชน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ใครก็ตามที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ ย่อมจะต้องเป็นภาระของครอบครัว และสังคม	1.66	ปานกลาง
2. ชุมชนผู้สูงอายุที่อาสาเข้าร่วมแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์ ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้เพราะอายุมากเกินไป	1.65	ปานกลาง
3. การประโคมข่าวเรื่องอุยงอนามัยไม่มีคุณภาพ ทำให้ไม่ยอมรับฟังอีกต่อไป	1.60	ปานกลาง
4. ความพยายามของเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นที่จะลด/เลิก เชน ผับ คาราโอเกะ จะทำให้ลดปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ได้อีกทางหนึ่ง	1.48	ต่ำ
5. เสียงตามสายที่อาสาสมัครสาธารณสุขพูดบ่อย ๆ ในเรื่องเอดส์ ไม่น่าเชื่อถือ	1.32	ต่ำ
6. การกระจายข่าว โดยอาสาสมัครบอกต่อกันมาเกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นสิ่งเหลวไหลไม่น่าเชื่อถือ	1.32	ต่ำ
7. ผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู ตลอดจนองค์กรของสภาตำบล ควรที่มีบทบาทในการลดปัญหาโรคเอดส์ด้วย	1.22	ต่ำ
8. การร่วมเดินรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ของกลุ่มอาสาสมัคร เป็นการ กระตุ้นเตือนให้มีในการป้องกันโรคเอดส์มากขึ้น	1.19	ต่ำ
9. การแก้ปัญหาโรคเอดส์เป็นหน้าที่ของรัฐบาลเท่านั้น ประชาชนหรือหน่วยงานอื่นไม่เกี่ยวข้อง	1.18	ต่ำ
รวม	1.41	ต่ำ

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านชุมชนอยู่ในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านปัจจัยด้านชุมชน ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นข้อ 1-3 คือประเด็นคนที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ ย่อมจะต้องเป็นภาระของครอบครัวและสังคม ประเด็นชมรมผู้สูงอายุที่อาสาเข้าร่วม

แก้ไขปัญหารอคเอดส์ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้เพราะอายุมากเกินไป และประเด็นการประโคม
ข่าวเรื่องลุงชางอนามัยไม่มีคุณภาพ ทำให้ไม่อยากสวมใส่อีกต่อไป พบว่ามีความเห็นอยู่ในระดับ
ปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัจจัยด้านนโยบายของรัฐ ฯ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ควรมีกฎหมายให้หญิงบริการทุกคนตรวจเลือด หากว่าคนไหนมีเชื้อ ก็ส่งตัวกลับบ้านเป็นมาตรการที่จะทำให้เกิดปัญหาเอดส์ลงได้	2.42	ปานกลาง
2. การปิดแหล่งค้าบริการทางเพศ ทำให้เกิดการลดการเที่ยวโสเภณีลงได้อย่างสิ้นเชิง	2.09	ปานกลาง
3. ขณะนี้ผู้คนยังรังเกียจผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ยังไม่มีอาการอยู่ เพราะการรังรังค์ให้กลัวเอดส์มากเกินไป	1.97	ปานกลาง
4. มาตรการปิดแหล่งค้าประเวณีจะไม่ทำให้ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ลดลง	1.88	ปานกลาง
5. การปกป้องความลับของผู้ป่วยที่ตายโรคเอดส์ในหมู่บ้าน ไม่เป็นผลดีในแง่ของการป้องกันการระบาดของโรค	1.79	ปานกลาง
6. การโฆษณาหลั้ยี่ห้อต่าง ๆ ในทีวี เป็นการส่งเสริมค่านิยมที่ไม่ดีของผู้คนในสังคม	1.66	ปานกลาง
7. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เช่น วิธีเลือกคู่อครอง เหมือนกับการชี้ทางที่ไม่ดี ไม่ถูกต้องให้นักเรียน	1.60	ปานกลาง
8. ควรจะออกกฎหมายคุ้มครองผู้หญิง ที่ถูกสามีข่มเหงรังแก เมื่อเธอปฏิเสธการร่วมเพศโดยไม่มีการป้องกัน	1.51	ปานกลาง
9. หนังสือขั้วกามารมย์ หรือหนังสือโป๊มีผลทางอ้อมในการแพร่ระบาดของโรคเอดส์	1.35	ต่ำ
รวม	1.81	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของค่าเฉลี่ยปัจจัยเชิงนโยบายของรัฐในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านปัจจัยนโยบายของรัฐ ได้แก่กฎหมายมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วน

ใหญ่: ยกเว้นข้อ 9 คือประเด็นของหนังสือช่วยกามารมณ หรือหนังสือไปมีส่วนในการช่วยเสริมในการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ พบว่ามีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกับประเด็นนี้อยู่ในระดับสูงหรือเห็นด้วยสูง

ผลการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ของ
ประชาชนชาวอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยง กับปัจจัยต่าง ๆ

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) กับความเสี่ยง
1. ปัจจัยภายในบุคคล	0.3729**
2. ปัจจัยเชิงสถาบัน	0.3667**
3. ปัจจัยระหว่างบุคคล	0.2841**
4. ปัจจัยชุมชน	0.2336**
5. ปัจจัยเชิงนโยบายของรัฐ ฯ	0.1520*

* $p < .01$ ** $p < .001$

จากตาราง 8 พบว่าทุกปัจจัยสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นปัจจัยเชิงนโยบายของรัฐ ฯ ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความเสี่ยงในการติดเชื้อ HIV มากที่สุดคือ ปัจจัยภายในบุคคล
รองลงมาคือปัจจัยเชิงสถาบัน ปัจจัยระหว่างบุคคล ปัจจัยชุมชน และปัจจัยเชิงนโยบายของรัฐ ฯ
ตามลำดับ

ผลการสำรวจข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสนทนากลุ่ม(Focus Group Discussion)เกี่ยวกับโรคเอดส์

เปิดประเด็น โดยการถามถึงจำนวนผู้ป่วย และผู้เสียชีวิตในละแวกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นผลกระทบต่อนชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนโดยตรง ผู้ร่วมสนทนา ตอบว่ามีผู้เสียชีวิตไปแล้วประมาณ 5-6 ราย ส่วนผู้ที่กำลังป่วยที่มีอาการมีประมาณ 3-4 คน ส่วนที่ไม่มีอาการบอกว่าไม่ทราบ เพราะว่าไม่ทราบว่าคนไหนติดเชื้อไปแล้วบ้าง

เกี่ยวกับการที่สามีไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น(ส่วนใหญ่เป็นโสเภณี)นอกบ้าน กลุ่มมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

อ้อด “เห็นด้วย เป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย”

หนาน “เปลี่ยนรส เปลี่ยนขนาดเสียบ้างจะได้ไม่แข็ง”

นัย “เห็นด้วยคือเปลี่ยนรส เปลี่ยนขนาด”

ศักดิ์ “ถ้าเกิดไปติดเชื้อเอดส์มาก็จะเดือดร้อน ลูกเมีย ลำบากมาก”

ถัย “อาจเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย แต่ก็ควรคำนึงถึงความปลอดภัยไว้บ้าง ถ้าไม่ได้ป้องกันแล้วนำมาติดลูกติดเมียก็จะลำบาก เพราะจะเกิดปัญหาไม่สิ้นสุด”

ประเด็นคัมสุรามินมาแล้วมักจะไปเที่ยวโสเภณี อาจขาดความระมัดระวัง โดยไม่ใช่ถุงยางอนามัย หรือเวลาคัมสุราแล้วมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีแล้วจะสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้หรือไม่?

ศักดิ์ “ไม่ได้แน่นอน ไม่ใช่ยา หรือวัคซีน” คนอื่นเห็น ๆ ด้วยกับศักดิ์

นิต “เขายังไงก็ต้องใส่ถุงยาง เพราะเป็นเรื่องขอขาดบาดตาย”

หนาน “ไม่ชอบใส่ เพราะยังงี้ก็เลิกเที่ยวแล้ว ไม่ได้ไปเที่ยวไหนเลย”

นัย “แล้วแต่บางคนอาจชอบใส่หรือบางคนไม่ชอบใส่”

ประเด็นช่องเป็นแหล่งประสพการณ์ทางเพศ

นิต “เมื่อก่อนใช่เลย แต่ตอนนี้ไม่ใช่แล้ว”

ออด “อาจจะเป็นว่า พวกเราตอนพันวัยที่จะ ไปที่จะไปหาประสบการณ์อย่างนั้นแล้ว กระมัง”

โต “หลังจากที่มีเอดส์ระบาด ความคิดที่ว่ามัน(ช่องเป็นแหล่งประสบการณ์ทางเพศ)คงไม่ใช่แล้ว เพราะว่าทำให้เกิดการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้”

การใช้ถุงยางอนามัยจะเป็น โขชนมาก หรืออาจเรียกว่าเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพมากที่สุดก็ได้ แต่บางทีก็มีการออกข่าวว่ามีถุงยางอนามัยหลายชนิด ที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือไม่มีคุณภาพเพียงพอ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง ?

ออด “ตอนนี้ไม่เที่ยวแล้ว เมื่อก่อนไม่ได้ใส่ตอนที่ยังไม่มีโรคเอดส์”

โต “สมัยก่อน เรื่องโรคเอดส์เป็นเรื่องไกลตัว มีการพูดคุยกันเป็นเรื่องสนุกสนาน ตลก ขบขันกันไป เช่นมีคำกล่าวมี ‘เอดส์ ดีกว่าอด’ ตอนนี้นักกลัวกันมากขึ้น เพราะมีการตายกันจริง ผมว่าผู้คนสนใจที่จะป้องกันโดยการใช้ถุงยางอนามัย กันมากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยว และผู้ที่ยังไม่ได้แต่งงาน”

นัย “รู้สึกว่ายหลายคนไม่ไปเที่ยวบ้านสาว (ช่อง) จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ เจียนเหงาเพราะปิดกันไปมาก”

การโฆษณาสุร่าอย่างเปิดเผยเป็นสันในทีวี ทั้งสุร่าไทย และต่างประเทศ โดยเฉพาะสุร่าต่างประเทศห่มเงินกันหนัก เป็นลักษณะที่ส่งเสริมให้คนไทยมีค่านิยมที่ไม่ดี เพราะถ้าคนดื่มสุร่ากันมาก มีเมมาแล้วถ้าหากชักชวนกันไปเที่ยวก็จะทำให้ขาดความระมัดระวัง ตกอยู่ในความประมาท อาจถึงแก่ชีวิตได้ การโฆษณาสุร่าในลักษณะนี้เหมาะสมหรือไม่อย่างไร

โต “น่าจะดีถ้ามีการลดการโฆษณาในทีวีลงบ้าง ก็น่าจะดีกว่านี้”

ออด “ผมเห็นด้วยกับโต”

นิต “มันเป็นปกติ เพราะงานไหนก็มีการเสี่ยงเหล้ากันหมด แม้กระทั่งงานศพ ก็ยังเสี่ยงกันเลย คงห้ามไม่ได้”

ลัย “รัฐบาลคงไม่มาสนใจเท่าไรหรอก”

ศักดิ์ “อาจเป็นว่ารัฐบาลได้เงินมาก ถ้าขายสุร่าได้มากก็ได้เงินมากตามนั้น ผมหมายถึงว่าเป็นเงินจากการเก็บภาษี”

สิ่งช่วยุกามารมณ์ เช่น หนังสือโป๊ที่ขายกันตามแผงมีเกลื่อนกลาด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ล้วย “ไม่สมควรที่มีมากมายขนาดนี้ เพราะอาจทำให้เด็ก ๆ ใจแตก”

โต “มันเป็นที่ไม่ดี เพราะเด็กที่ยังไม่ถึงวัยอาจก่อเหตุอันเนื่องมาจากมีอารมณ์จากการอ่านหนังสือพวกนี้ก็ได้”

นิค “ถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็อ่านก็ไม่ใช่ไร เป็นห่วงเด็ก ๆ ที่ยังไม่ถึงวัยอันควร”

ศักดิ์ “ผมเห็นด้วย ผมกลัวว่าจะมีรายการใจแตก หลังไปมีคูหนังสือเหล่านั้น”

การรักษาศีลห้าจะช่วยป้องกันไม่ให้ไปติดเชื่อโรคเอดส์ได้หรือไม่อย่างไร

นิค “ไม่เชื่อว่าจะช่วยป้องกันการติดเชื่อโรคเอดส์ได้อย่างไร”

โต “ถ้าคน ๆ นั้นที่ถือศีลอย่างเคร่งครัด ก็จะสามารถป้องกันได้โดยเฉพาะศีลข้อ สามและสุราเมฯ ที่เราพูดกันมาเมื่อกี้ ว่าทำให้คนที่มันเมาแล้วตกอยู่ในความประมาท”

ล้วย “บางคนที่ถือศีลห้าได้จริงก็คงจะป้องกันได้ แต่คงหายากหน่อย”

ผลการสนทนากลุ่มสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของกลุ่มเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่ถูกต้อง และยังบอกว่าผู้คนสนใจที่จะป้องกันโดยการใช้ถุงยางอนามัยกันมากขึ้น
2. ประเด็นของพ่อบ้านที่สามารถออกไปหาความสุขนอกบ้านนั้นยังเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา และมองว่าเป็นเรื่องของการเปลี่ยนรสชาติอยู่
3. ประเด็นของการโฆษณาสุรา และพฤติกรรมการบริโภคสุราของผู้คนในสังคม มีความคิดเห็นที่น่าสนใจ เพราะไม่อาจจะด้านกระแสนของสังคม ที่เป็นธุรกิจใหญ่ มีการโฆษณาในทุกสื่ออย่างกว้างขวาง ทั้งสุราในประเทศ และต่างประเทศ แม้จะมีราคาแพง แต่เมื่อมีการโหมประชาสัมพันธ์ทางสื่ออย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนมีค่านิยมที่ถือว่าการบริโภคสุราเป็นเรื่องธรรมดาและอาจเข้าใจว่าเป็นเรื่องโก้เก๋เมื่อดื่มสุราต่างประเทศที่มีราคาแพง ๆ
4. การจำหน่ายหนังสือที่เป็นลักษณะช่วยุกามารมณ์ กลุ่มมีความคิดเห็นว่าจะมีควบคุม เพราะหากไม่ควบคุมอาจทำให้เป็นผลเสีย โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชน

5. ประเด็นช่องเป็นแหล่งประสบการณ์ทางเพศหรือไม่ กลุ่มมีความคิดเห็นว่าเมื่อก่อนนี้อาจจะใช้ แต่ในปัจจุบันไม่ใช่แล้ว เพราะมองว่าทำให้เกิดการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้

6. ประเด็นของการรักษาศีลห้าตามหลักของพุทธศาสนา สามารถช่วยทำให้เกิดการป้องกันโรคเอดส์ได้หรือไม่ ปรากฏว่าส่วนใหญ่ในกลุ่มเห็นว่าอาจจะได้ผลจริง แต่ต้องปฏิบัติจริงจัง บางคนก็เห็นว่าไม่เชื่อว่าจะช่วยป้องกันโรคเอดส์ได้